

Na drugom mjestu, žalitelj smatra da je Opći sud povrijedio ranije navedene članke jer nije uzeo u obzir, za priznavanje postojanja „posebne situacije”, nefunkcioniranje na razini unutarnjeg postupka izdavanja i kontrole dozvola za uvoz bez PDV-a, konkretno AI2 (članak 275. francuskog Općeg poreznog zakonika i njegove provedbene odredbe). Opći sud je obrnuo teret dokazivanja i stoga povrijedio opća pravna načela procjenjujući da je žaliteljeva zadaća na precizan način utvrditi posljedice navedenog nefunkcioniranja.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 1430/79 od 2. srpnja 1979. o povratu ili otpustu uvoznih ili izvoznih carina (SL L 175, str. 1)(nesl. prij).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice (SL L 302, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 2., str.110.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. veljače 2014. uputio cour d'appel de Mons (Belgija) – Régie communale autonome du stade Luc Varenne protiv Belgijske države

(Predmet C-55/14)

(2014/C 102/32)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour d'appel de Mons

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Régie communale autonome du stade Luc Varenne

Tuženik: Belgijska država

Prethodna pitanja

Predstavlja li stavljanje na raspolaganje sportske infrastrukture koja se koristi isključivo za nogomet, a što uključuje mogućnost *ad hoc* korištenja i uporabe površine namijenjene za igru nogometnog stadiona (igrališta) kao i svlačionice za igrače i suce do 18 dana po sportskoj sezoni (sportska sezona započinje 1. srpnja svake godine i završava 30. lipnja slijedeće godine), najam nekretnine koji je izuzet iz oporezivanja u smislu članka 13., B, točke b) Šeste direktive Vijeća broj 77/388/EEZ, od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstva država članica koja se odnose na poreze na promet – zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje ⁽¹⁾ (članak 135. stavak 1. Direktive o PDV-u 2006/112 ⁽²⁾) kada davatelj prava korištenja i uporabe:

- ima pravo da u cijelosti prenese istovjetna prava na druge fizičke ili pravne osobe po svom izboru i izvan navedenih 18 dana,
- ima pravo u bilo koje vrijeme pristupiti navedenoj infrastrukturi, bez da prethodno pribavi odobrenje stjecatelja prava i korištenja, posebice, da bi provjerio da se infrastruktura koristi primjereno te da bi spriječio nastanak štete, s jednim uvjetom da ne utječe na nesmetano održavanje sportskih natjecanja,
- zadržava, osim toga, pravo stalnog nadzora pristupa infrastrukturi, uključujući i vremenu kada se koristi za R.F.C.T.,

- potražuje naknadu imovinske štete u visini od 1 750 EUR za svaki dan korištenja površine namijenjene za igru, svlačionice, bara, sustava recepcija, provjere i nadzora svih prostorija, uređaja i opreme, s time da su stranke dogovorile da 20% zatraženog iznosa predstavlja pravo pristupa nogometnom igralištu a najviše 80% naknadu za različite usluge u vezi s održavanjem, čišćenjem, vođenjem (košnja, sijanje itd...) i redovno održavanje površine koja služi za igru te pružanje dodatnih usluga, koje pruža davatelj prava uporabe i korištenja (u konkretnom slučaju Regija koja se nalazi u svojstvu tužitelja).

⁽¹⁾ SL L 145, str. 1.

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. veljače 2014. uputio Tribunale Ordinario di Aosta (Italija) –
Equitalia Nord SpA protiv CLR di Camelliti Serafino & C. Snc**

(Predmet C-68/14)

(2014/C 102/33)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Ordinario di Aosta

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Equitalia Nord SpA

Tuženik: CLR di Camelliti Serafino & C. Snc

Prethodna pitanja

1. Je li u suprotnosti s člankom 106. stavcima 1. i 2. UFEU-a talijanski propis iz članka 3. stavaka 1. i 4. Zakonske uredbe br. 95 od 6. srpnja 2012., kako je dijelom izmijenjena Zakonom br. 135 o pretvaranju [Zakonske uredbe] od 7. kolovoza 2012. u dijelu u kojem propisuje da „uzimajući u obzir izvanrednost ekonomske situacije i činjenicu da je postizanje ograničenja javnih rashoda od prioritetne važnosti, od dana stupanja na snagu predmetnog akta, za godine 2012., 2013. i 2014., prilagodba vezana za kretanje indeksa ISTAT-a, koja je predviđena važećim propisom, ne primjenjuje se na najamnine koje plaćaju administrativna tijela koje su uključene u konsolidirani račun dobiti i gubitka tijela javne vlasti, kako je odredio Istituto nazionale di statistica [Nacionalni zavod za statistiku] u skladu s člankom 1. stavkom 3. Zakona br. 196 od 31. prosinca 2009., niti na [najamnine koje duguju] nezavisna regulatorna tijela, uključujući Commissione nazionale per le società e la borsa (Consob) [Državna komisija za trgovačka društva i burzu] za korištenje u svojstvu najmoprimaca unajmljenih nekretnina u svrhu rada institucija”, *te također*, [propis iz iste zakonske uredbe koji propisuje] u stavku 4., da „bi se ograničili javni rashodi, za ugovore kojima su unajmljene nekretnine u svrhu rada institucija, koje su sklopila tijela centralne vlasti, koje je odredio Istituto nazionale di statistica u smislu članka 1. stavka 3. Zakona br. 196 od 31. prosinca 2009., kao i nezavisna regulatorna tijela uključujući Commissione nazionale per le società e la borsa (Consob), najamnine se smanjuju od 1. siječnja 2015. u iznosu 15 % od iznosa koji se trenutno plaća”, pri čemu se „počevši od dana stupanja na snagu Zakona o pretvaranju predmetne Zakonske uredbe smanjenje cijene iz prethodne odredbe primjenjuje na ugovore o najmu koji su istekli ili su obnovljeni nakon navedenog datuma”, zbog toga što osobama na čije se poslovanje primjenjuju pravila o tržišnom natjecanju osigurava diskriminirajuću i neopravdanu prednost u odnosu na položaj drugih osoba koje se bave istom aktivnošću ali se na njih ne primjenjuju navedeni propisi?
2. Može li se navedeni propis smatrati „državnom potporom” u smislu i za potrebe članka 107. stavka 1. UFEU-a jer osigurava diskriminirajuću i neopravdanu prednost osobama na čije se poslovanje primjenjuju pravila o tržišnom natjecanju u odnosu na položaj drugih osoba koje se bave istom aktivnošću ali se na njih ne primjenjuju navedeni propisi?